

PILTDOWN

TUTKIMUKSET JATKUVAT

Piltdownin ihminen on kuuluisimpia arkeologisia väärennöksiä. Tämä apinan ja ihmisen väliltä puuttuva lenkki on lopultakin paljastunut fäitavasti tehdyksi väärennökseksi, joka koostuu ihmisen ja apinan luista. Mutta kuka on väärentäjä?

Joulukuun 18. Päivänä 1912 kuuluisa englantilainen muinaistutkija Arthur Smith-Woodward ja arvostettu amatööriarkeologi Charles Dawson saivat nimensä sanomalehtien etusivuille. Huomiota herättävässä lehdistötilaisuudessa he ilmoittivat löytäneensä Sussexin Piltdownista esihistoriallisen ihmisen jäänteitä. Piltdown ihminen, joka sai nimen EANTHROPUS DAWSONI, oli oletettavasti kuuluisa puuttuva lenkki, ihmisten ja isojen apinoiden kantaisä.

Jäänteiden joukossa oli pääkallon kappale ja merkittävän näköinen leukaluu. Kallo muistutti suuresti nykyihmisen kalloa, mutta leukaluu muistutti apinan leukaluuta. Merkittävä ero oli kuitenkin siinä, että hampaiden pinnassa oli havaittavissa kulumia, mikä ei ole luonteenomaista kädellisille serkuillemme. Löydön kokoaminen oli vaikeaa, koska kallon ja leuan väliset luut olivat murskautuneet. Niiden muoto jäi kuvitelmiin varaan, ja tutkijat joutuivat tekemään joko leukaluusta ihmismäisemmän tai pääkallosta alkukantaisemman.

UUSIA LÖYTÖJÄ

Moni kuitenkin epäili, ettei kyseessä ollut aito löytö, mutta uudet löydöt näyttivät viittaavan siihen, että epäilijät olivat väärässä. Vuonna 1913 ranskalainen paleontologi Pierre Teilhard de Chardin löysi Piltdownista kulmahampaan. Vuonna 1915 Dawson oli suorittamassa kaivauksia toisessa paikassa ja löysi pääkallon puuttuvan osan ja apinan hampaan, jota oli käytetty ihmisen hampaana. Kyseessä oli toinen EANTHROPUS, jolla oli samoja ominaisuuksia kuin ensimmäisellä.

Epäilyksille ei ollut enää sijaa. Antropologit löysivät Euroopasta, Aasiasta ja erityisesti Afrikasta jatkuvasti hominidien jäänteitä, joissa oli yhteisiä sukupiirteitä, mutta joista yksikään ei muistuttanut brittiläistä esi-isää.

KUKA OLI SYYLINEN

Lontoon British Museum kieltäytyi pitkään lainaamasta antiikkisia muinaisjäännöksiä verrattavaksi, mutta lopulta vuonna 1949 suostuttiin fluoritesttiin. Kokeen tulos oli murskaava. Pääkallo oli 500 vuotta vanha ja leukaluut 600 vuoden ikäisiä. Kyse oli yksinkertaisesti petoksesta.

Vuonna 1953 todettiin, että kyseessä oli skandaali. Selvisi, että joku oli haudannut maahan orangin leukaluut ja ihmisen pääkallon.

Mutta kuka ja miksi? Lähes kaikkia, ennen muita Dawsonia, epäiltiin, koska hän oli tehnyt pääosan löydöistä. Ketkä olivat hänen rikostovereitaan? Kuuluisin heistä oli Teilhard de Chardin, joka joutui erityisesti yhdysvaltaisen paleontologin Stephen Jay Gouldin syytösten kohteeksi. Miksi Dawson oli ryhtynyt moiseen puuhaan? Kenties vain piloillaan. Lopulta pila sai sellaiset mittasuhteet, ettei Dawson pystynyt paljastamaan korttejaan. Väärentäjä on edelleen vapaalla jalalla todisteiden puuttuessa...

